ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΣΩΤΗΡ ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Σωτὴρ ὠνομάσθη ὁ Χριστός, ὅταν ὡς ἄνθρωπος ὤφθη ἐπὶ γῆς ὁ Κύριος καὶ Θεός. Σωτὴρ καὶ Λυτρωτής. Καὶ ὠνομάσθη Σωτήρ, διότι ἦτο σωτήρ, ὁ Σωτήρ, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων. Σωτήριος δὲν ὑπῆρξεν ἡ θεία Του παρουσία ἐπὶ τῆς γῆς; Σωτήριον καὶ τὸ ἔργον Του.

Μία τρανὴ ἀπόδειξις εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς χθεσινῆς θείας λειτουργίας. Τὸν ἠκούσαμεν. Μᾶς περιγράφει μέγαν κίνδυνον, ναυάγιον ἀληθινόν, πού διέτρεξαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου διαπλέοντες τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ὑπῆρξεν ἡ τρικυμία φοβερὰ καὶ ἄμεσος ὁ κίνδυνος τοῦ καταποντισμοῦ των. Ποῖος τότε νὰ τοὺς σώσῃ; Ἰδοὺ ἐμπρός των ὁ Χριστός. Ἔλειπεν ἀπὸ κοντά των. Ἀλλ' εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν ἔρχεται νὰ τοὺς σώσῃ, Περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὰ κύματα πλησιάζει τὸ ἀπειλούμενον πλοῖον των καὶ μέσα ἀπὸ τὴν μαινομένην θάλασσαν κράζει πρὸς τοὺς ἀπελπισμένους μαθητάς Του, «θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε». Καὶ ἔλαβαν θάρρος οἱ μαθηταί. Καὶ ἀντιμετώπισαν τὴν περιπέτειαν τῆς ζωῆς των. Καὶ ἐσώθηκαν ἀπὸ τὸν ἄμεσον κίνδυνόν των. Δὲν ἐσώθησαν μόνοι των. Ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον, καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἔσωσεν. Ἔσωσεν αὐτούς. Σώζει καὶ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους Αὐτόν. Ἦλθε σωτὴρ καὶ λυτρωτής, διὰ νὰ μᾶς σώζῃ. Μᾶς σώζει:

1. —Ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς παρούσης ζωῆς.

Καὶ δὲν εἶναι ὀλίγα τὰ δεινὰ αὐτά. Ἀδικίαι καὶ συκοφαντίαι καὶ κατατρεγμοὶ ἀνόμων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, πτωχεύσεις καὶ στερήσεις καὶ δοκιμασίαι, ἀσθένειαι καὶ κακοπάθειαι καὶ θάνατοι, ἀνταρσίαι παιδιῶν, προδοσίαι φίλων, ἐπιθέσεις ἐχθρῶν συχνὰ πυκνὰ πλήττουν τὴν ζωήν μας καὶ πληγώνουν τὰς ψυχάς μας. Ποῖος τότε παράκλητος; Ποῖος παρήγορος καὶ ἐμψυχωτὴς νὰ μᾶς δώσῃ θάρρος, νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ἐλπίδα;

Οἱ ἄνθρωποι; Αὐτοὶ παρηγοροῦν πρὸς ὥραν, Οἱ φίλοι; Ἀλλὰ πόσες φορὲς δὲν ἐπαληθεύει ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος λόγος «τῶν εὐτυχούντων πολλοὶ φίλοι, τῶν δυστυχούντων οὐδ' αὐτὸς ὁ γεννήτωρ»! Καὶ μένει μόνος ἄγγελος παρηγορίας, παράκλητος ἀληθινὸς νὰ μᾶς πῇ τὸ «μὴ κλαῖε», εἰς τὸν θάνατον, νὰ μᾶς στηρίξῃ εἰς τὴν ἀρρώστειά μας μὲ τὸ «μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ πίστευε καὶ σωθήσῃ», νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ τό: «ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσῃς με», Μᾶς ἀφίνει δι' ἕνα διάστημα Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει, Καὶ μᾶς σώζει, ὅπως ἔσωσε ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοὺς μαθητάς Του, Μᾶς λυτρώνει καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς ἀνάψυχην καὶ σωτηρίαν,

2'— Ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς μελλούσης ζωῆς,

Ἄλλα δεινὰ πάλιν αὐτά, τὰ χείριστα καὶ φοβερώτερα, Αὐτὰ εἶναι πού πρέπει νὰ φοβῆται ὁ καθένας μας, νὰ τὰ τρέμῃ καὶ νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν φροντίδα καὶ μέριμναν νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ αὐτά, Εἶναι τῆς μελλούσης ὄχι τῆς παρούσης, τῆς αἰωνίου ὄχι τῆς προσκαίρου ζωῆς τὰ δεινά, τὸ «πῦρ τὸ αἰώνιον», τὸ «σκότος τὸ ἐξώτερον» ὁ «σκώληξ ὁ ἀκοίμητος», ὁ «βρυγμὸς καὶ τρυγμὸς τῶν ὀδόντων», αἱ φλόγες τοῦ ᾅδου, μὲ ἕνα λόγον, ἡ «αἰώνιος κόλασις» καὶ «ὁ δεύτερος θάνατος» ὅπως τὰ χαρακτηρίζει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιόν μας, Ἡ σωτηρία εὑρίσκεται ἐδῶ εἰς τὴν γῆν. Καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτήν, σωτηρίαν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ φρικώδη δεινά, αἰώνιον, ἀσφαλῆ, ἀθάνατον σωτηρίαν εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν οὐράνιον βασιλείαν μᾶς τὴν παρέχει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Κυρίως ἀπὸ αὐτὰ τὰ δεινά, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὰ δεινὰ ἦλθε νὰ μᾶς σώσῃ καὶ μᾶς σώζει ὁ Χριστὸς καὶ δι' αὐτὸ κυρίως εἶναι καὶ ὀνομάζεται Σωτὴρ καὶ Λυτρωτής μας, ὁ αἰώνιος σωτὴρ τῶν ψυχῶν μας.

3.— Ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἁμαρτίας,

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ αἰτία Τὰ δεινὰ τῆς κολάσεως αἰσυνέπειαι τῆς ἁμαρτίας, Καὶ οἱ πειρασμοὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὰ κίνητρα τῆς ἁμαρτίας, Αὐτοὶ μᾶς ἐρεθίζουν, μᾶς κεντοῦν, μᾶς σπρώχνουν πρὸς ἁμαρτίαν Πόσοι καὶ πόσες φορὲς δὲν ἔχομεν πέσει καὶ εἰς φοβερὰ ἀκόμη ἁμαρτήματα πού κρατοῦν ἀσίγαστον τὴν συνείδησιν μὲ τύψεις φοβερὰς ἀπὸ ἁμαρτωλοὺς πειρασμούς! Μέσα μας καὶ ἔξω ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ καθημερινῶς μᾶς ἐξωθοῦν, μᾶς προσβάλλουν, μᾶς πολιορκοῦν. Καὶ τὰ χάνομεν πολλὲς φορές, ἀπελπιζόμεθα, πιστεύομεν πῶς «γιὰ τὴν κόλασι», ἔχομεν φτιαχθῆ, Ἀλλ' ὄχι διὰ τὴν κόλασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν σωτηρίαν Διότι ἔχομεν τὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστόν, τὸν Ἰησοῦν μας. Μᾶς σώζει ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς κολάσεως, διότι μᾶς σώζει ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἁμαρτίας.

Χριστιανοί, ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτήρ μας καὶ μᾶς σώζει ἀπὸ ὅλα τὰ δεινά. Διατί φοβούμεθα; Διατί ἀπελπιζόμεθα; Ἂς καταφεύγωμεν μὲ θερμὴν πίστιν πάντοτε εἰς Αὐτὸν καὶ ἂς Τοῦ λέγωμεν. Κύριε, «μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν», ἀλλὰ ρῦσαι ὁ Σωτὴρ τῆς ψυχῆς μας καὶ τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως καὶ ὀργῆς.

ΑΘΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσοι ἐνδιαφέρεσθε:

* Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια

* Γιὰ ἕνα Κροκὶ —Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας πού ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων

* Γιὰ ἐκμάθησιν ΓεωμετρικῆςΚοπτικῆς ἑνὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν

* Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας κ.. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ—ΜΕΡΕΜΕΤΗ, Κανακάρη 96—Πάτραι, τηλ. 34—00

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' Ἀθήνας: 2.47 π. μ. 6.10 π. μ. 8·24 π. μ. 12.32 μ. μ. 4.57 μ. μ., 7·24 μ. μ. (ταχεῖα).

Διὰ Καλάμας: 2.23 π. μ. 6.10 π. μ., 12.02 μ. μ.

Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π. μ. 9.10 π. μ., 12.02 μ. μ. 1.28 μ. μ. (ταχεῖα), 4.55 μ. μ.

Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 9.10 π. μ., 1.28 μ. μ. (ταχεῖα), 7,30 μ. μ.

Διὰ Δερβένι: 7. μ. μ.

Διὰ Καλάβρυτα: 2.47 π. μ, 12.32 μ.μ., 457 μ.μ.

ΑΤΜΗΛΑΤΟΙ: Διὰ Καλάβρυτα καὶ Ἀθήνας: 11.24 π. μ. καὶ 3.50 μ. μ. διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.

ΚΑΛΥΔΩΝ: 5.35 π. μ. 1.35 μ. μ. καὶ 5·35 μ. μ.

ΠΟΥΛΜΑΝ διὰ Ζάκυνθον: 11 π. μ. καὶ 4 μ. μ. καὶ Σάββατον 5.45 μ. μ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ δι' Ἀθήνας: 6.10 π. μ. 9 π. μ. 12,10 μ. μ. 3 μ. μ. 6 10 μ. μ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ (μὲ πούλμαν) 4.45, 6, 6.45, 9, 9.15, 10.30, 12.30, 13.30, 15, 16,30, 17.30, 19.30, 23.30.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: 6.15, 7.15, 8.15, 10, 11, 12, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.21. Πληροφορίαι —εἰσιτήρια Ἁγ. Ἀνδρέου 57, τηλ. 25—56 (πρακτορεῖον Γκιόκα)

ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: 6·15, 815, 8, 8·45, 9·30, 10.15, 11, 11.30, 12, 12.30, 13, 13.30, 2.15, 3.15, 4.45, 5.15, 6.15, 7, 7.45, 8.30, 9.15, (τηλ. 29—73).

ΔΙΑ ΠΥΡΓΟΝ: 6, 7.30, 9, 10.30, 12, 1, 3, 4.30, 6.15 καὶ 7.30 (τηλ. 39—97).

ΔΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΛΙΒΑΡΤΖΙ: 7.30. Διὰ Δάφνη 9.30.

ΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 7.30 π. μ.. (τηλ. 36—01).

ΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ — ΑΓΡΙΝΙΟΝ: 6.15, 8.30, 11.30, 1, 2.30, 4.45, 7, (τηλέφωνον 39—93).

ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ: 8.30, 11.30, 1, 4.45, 7, (τηλ. 39—93).

ΔΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Δι' αὐτοκινήτων γραμμῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ Ρίον περὶ ὥραν 10 π. μ., (τηλέφωνον 25—56).

ΔΙΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ: 6. 1, 6.30. Διὰ Πλατανόβρυσην (Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον), 6 π. μ. καὶ 6.30 μ. μ. Διὰ Καρπέτα 8.30 καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἐρυμάνθειαν—Σταυροδρόμι 11 π. μ. καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἀροάνειαν 12.30 μ. μ. (Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν). Διὰ Κουτσαντώνη— Σταροχῶρι 5.45 π. μ. καὶ 5.30 Διὰ Βασιλικὸν Ἴσωμα —Φαρρὰς 5.45 π. μ. 1 μ. μ. 6 μ. μ.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ

Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοΰφαντα Καθαρίζονται εἰς τὸ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59

Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας

ΣΧΟΛΑΙ ΕΡΓΟΔΗΓΩΝ ΛΟΥΝΤΖΗ

Εἰδικοτήτων: Ἠλεκτρολόγου, μηχανολόγου καὶ δομικῶν ἔργων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ" ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΕΩΣ

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ ἀγαπητοῦ «Κήρυκος» τῆς 6—8—62 ἀνέγνωσα ἄρθρον τοῦ κ. Τάκη Γιαννακοπούλου περὶ «ψυχῆς καὶ κολάσεως».

Τὸν κ. Γιαννακόπουλο δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω προσωπικῶς. Ἐπομένως οὐδὲν μετ' αὐτοῦ πλὴν τῆς θρησκευτικῆς διαφορᾶς πού βλέπω ὅτι μᾶς χωρίζει εἰς τὸ ἄρθρον του.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ λοιπὸν ὁ κ. Γιαννακόπουλος νὰ τοῦ εἴπωμεν, ὅτι εὑρίσκεται μακρὰν τῆς πραγματικότητος. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἶναι τελείως ἀνορθόδοξον καὶ ἀντιχριστιανικὸν διότι ἀντιστρατεύεται πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Διότι:

1) Ἐπικαλεῖται μίαν Ἀγγλίδα λογοτέχνιδα ἥτις γράφει ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ «ἑαυτός του», Αὐτὸ εἶναι σωστό. Ἠδύνατο ὅμως τὸ θέμα αὐτὸ νὰ τὸ εὕρῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνεπτυγμένον ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ τρέχῃ εἰς Εὐρώπην, ἐὰν ἐμελέτα κάτι βιβλία ἄλλων πιὸ διασήμων λογοτεχνῶν, πού εἶναι γνωστοὶ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον, καὶ λέγονται οἱ «Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας» οἵτινες φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔγραψαν αἰωνίας ἀληθείας βασιζομένας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Ἐκεῖ εἰς τὰς «πηγὰς τῶν ὑδάτων», θὰ εὕρισκε πᾶν ὅ,τι ἤθελε διὰ τὴ ἐπάρετον ἀσθένειαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν «ἐγωισμόν».

2) Ἐμπαίζει ἐν τῷ ἄρθρῳ του ὡς βλέπει τὶς «τὰ λιβάνια, κεριὰ καὶ τῆς γονατιστὲς προσευχὲς καὶ τὰ ἄλλα θρησκευτικὰ μαγειρεύματα» τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ μοναστήρια τῶν «ἀναμαρτήτων».

Εἶναι λυπηρὸν νὰ παίζῃ τις «ἐν τοῖς παικτοῖς», Ἕνα πρᾶγμα πού δύναται νὰ ἑνώνῃ κάθε στιγμὴ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεόν, εἶναι ἡ προσευχή. Ἄνευ αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε ἀπὸ τὸν Θεόν. Τὸ «αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται καὶ κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν» (Ματ. 77) αὐτὸ μᾶς διδάσκει, ὅτι πρέπει πάντοτε ὁ ἄνθρωπος νὰ εὑρίσκεται ἐν «ἐπιφυλακῇ» καὶ τὸ «ἀσύρματον τηλέφωνον» ἀνὰ χεῖρας ἡνωμένον μὲ τὸ κέντρον πού λέγεται Θεός.

α) Τὴν προσευχὴν μᾶς τὴν παρέδωσεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς «Κυριακῆς προσευχῆς» διδάξας ἡμᾶς «οὕτως οὖν» προσεύχεσθε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... (Ματ. 6.9).

β) Ὅταν ἐβαπτίσθη, μετέβη μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἔρημον, ἐνήστευεν 40 ἡμέρας καὶ 40 νύκτας προσευχόμενος, (Ματθ. 4. 1—3)

γ.) Μετὰ τὸν χορτασμὸν τῶν πεντακισχιλίων ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῇ μόνος. (Ματ. 14.23).

δ) Ὀλίγον πρὸ τῆς συλλήψεώς του ἦλθε μετὰ τῶν μαθητῶν του, εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεσθημανῆ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. (Ματ. 26.38),

ε) Ἐν συνεχείᾳ γράφει: «καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσε ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος (Ματ. 26.39).

στ) Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο (Ματ. 26.42).

ζ) Καὶ πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου (Ματ. 26.44).

Χωρὶς νὰ τρέξω καὶ εἰς παραδείγματα τῶν Ἀποστόλων ὑπενθυμίζω καὶ τὸν τελειότερον τρόπον προσευχῆς πού ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς διαστέλων ταύτην ἀπὸ τὴν «φαρισσαϊκήν» προσευχὴν ἥτις ἐγένετο δημοσίᾳ. «σὺ δὲ—λέγει ὁ Κύριος— ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρί σου...». (Ματ. 6.6).

Κατὰ ταῦτα λοιπόν, προκύπτει ὅτι ἡ προσευχὴ εἶναι ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, καὶ ὄχι ἀναμαρτήτων καλογήρων!!

3) Διὰ τὰ μοναστήρια καλὸν εἶναι νὰ μελετήσῃ ὁ καθεὶς τί προσέφερον ταῦτα εἰς τὸν χριστιανισμόν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του ὡρισμένας παρεκτροπάς.

4) Ἔπειτα ἐρχόμεθα εἰς ἕνα σημαντικόν: Ἀπορρίπτει ὁ κ. Γιαννακόπουλος, τὴν «ἀπειλὴν τῆς αἰωνίας κολάσεως καὶ τὰ βρασμένα καζάνια... καὶ τοποθετεῖ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν τὸ «καθαρτήριον πῦρ».

Τὸ «καθαρτήριον πῦρ» εἶναι δόγμα τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας. Χωρὶς νὰ ἔχω τὴν πρόθεσιν νὰ ὑβρίσω τὴν ἐκκλησίαν ταύτην, ἐρωτῶ τὸν κ. Γιαννακόπουλον νὰ μᾶς εἴπῃ: Εἰς ποῖον σημεῖον τῆς Ἁγίας Γραφῆς Π. ἢ Κ. Διαθήκης ἀναφέρεται τοῦτο;

Ἡμεῖς ἀπαντῶμεν: οὐδαμοῦ ἀναφέρεται. Ἀντιθέτως, ἡ Ἁγία Γραφή, γράφει περὶ κολάσεως.

α) Εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ταλάντων λέγει ὅτι:

«Ὁ ἀχρεῖος δοῦλος θὰ ἐκβληθῇ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἔνθα ὁ κλυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. (Ματθ. 25.30).

6. —Εἰς τὴν περικοπὴν τὴν διδασκομένην τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω λέγει ὁ Κύριος: «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ». (Ματθ. 25.41).

γ. —Ὀλίγον κατωτέρω: «Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον» (Ματθ. 25.46).

δ. —Καὶ ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώττερον, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυχμὸς τῶν «ὀδόντων» (Ματθ. 8.12).

ε.—Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. (Ματθ. 13,42),

στ.—Διὰ τὸν εἰσελθόντα εἰς τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὅστις ἐστερεῖτο «ἔνδυμα γάμου» λέγει: «δήσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον κλπ. (Ματθ. 22.13).

ζ. —Διὰ τὸν κακὸν δοῦλον λέγει ἀλλαχοῦ: Ὠθήσει αὐτὸν ἔνθα ὁ «κλαυθμὸς» κλπ. (Ματθ. 24.51).

η. Ὁ Ἰωάννης γράφει «δειλοῖς καὶ ἀπίστοις—καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῦ καὶ εἰδωλολάτραις —τὸ μέρος αὐτῶν, ν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ» (Ἀποκάλ. 21.8). Καὶ

θ. —Εἴτις οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός! (Ἀποκάλ. 20.15).

Μήπως τὰ ὅσα ἀναφέρομεν, ἅτινα ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ Πανάγιον στόμα τοῦ Κυρίου εἶναι ψευδῆ ἢ ἀσήμαντα ἢ φοβέρες γιὰ τούς... κουτούς'

5.—Ἀλλ' ἐὰν δὲν παραδέχεται ταῦτα ὁ κ. Γιαννακόπουλος, εἶναι δικαιολογημένος, διότι πιστεύει, ΚΑΙ εἰς τοὺς «πνευματιστάς», Ἐὰν πιστεύῃ ἢ ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, πρέπει νὰ εἴπωμεν, ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν Χριστιανισμόν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ 25 περίπου ἐτῶν — δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς — ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἕνας σεβάσμιος γέρων, κληθεὶς εἴς τινα συγκέντρωσιν αὐτῶν, τοὺς ἔδωσε ἕνα σκληρότατον μάθημα πού ἀσφαλῶς, οἱ ζῶντες, ἀκόμη θὰ ἀνατριχιάζουν...

Ἑπομένως ἔχει δίκαιον πού καταγελᾷ τὴν κόλασιν καὶ τά,,, βρασμένα καζάνια!!!

Ὅμως στῶμεν καλῶς! «Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται» (Γαλ, 6,7),

6.—Δὲν εναι ὀρθὸν νὰ ὁμιλῇ τις περὶ Χριστ, θρησκείας μὲ τὸ ἕνα χέρι, καὶ μὲ τὸ ἄλλο νὰ λέγῃ ὅτι «ὅλαι αἱ θρησκεῖαι εἶναι χρήσιμοι», Ἢ θεὸν ἢ μαμωνάν, Ἢ εἶναι χριστιανὸς ἢ δὲν εἶναι. Διότι ἐκ τοῦ ἄρθρου του προκύπτει ὅτι εἶναι παπικός, πνευματιστὴς καὶ πανθεϊστής, Τί τέλος πάντων ἐξ ὅλων αὐτῶν εἶναι;

Τοῦτο προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁμιλεῖ κατὰ τρόπον χλευαστικὸν καὶ ἐμπαικτικὸν κατὰ τῶν «θείων ρημάτων» περὶ ὧν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε: «Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθ. 5,18),

Μήπως παίωμεν ἡμεῖς;

7.—Γράφει ἀκόμη ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι αἰώνιος καὶ ἄτρωτος καὶ διὰ τοῦτο δὲν τιμωρεῖται,

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατί ἔγινε ἡ μεγάλη θυσία τοῦ Ἰ. Χριστοῦ; Ἐὰν δὲν εἶχε ὡς ἀντικείμενον τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀσφαλῶς δὲν θὰ κατήρχετο εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν τοῦτον κόσμον, Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπὸ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου διὰ παραβολῶν καὶ θαυμάτων καὶ τόσων ἄλλων σημείων, ὥστε νὰ μὴ μένει οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῆς σωτηριώδους ἀποστολῆς του,

Τί λέγει ὅμως ὁ ἀρθρογράφος; Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀκολασταίνῃ πάντοτε ἀτιμωρητί; Δύναται νὰ ἁμαρτάνῃ πάντοτε ἄνευ συνεπειῶν; Διότι τί ἄλλο μᾶς λέγει, εἰμὴ ὅτι δυνάμεθα ἐλευθέρως νὰ κλέπτωμεν, ἀπατῶμεν, ἀτιμάζωμεν, νὰ σκοτώνωμεν, καὶ νὰ βάνωμεν φωτιὰ καὶ νὰ καίωμεν τὸ σύμπαν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ μείνωμεν ἀτιμώρητοι;

Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἔβγαλεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος καὶ ἕνα καινούργιο θεώρημα» καὶ θεωρεῖ τὴν ψυχὴν ἴσην μὲ τὴν θάλασσαν, τὸν ἀέρα, τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου καί,, τὸ χῶμα τῆς γῆς!,,

Εἶναι καὶ αὐτὸ πρωτάκουστον, Τύφλα νὰ ἔχουν οἱ Ρενὰν Στράους, Κάϋμ καὶ ἄλλοι παρόμοιοι ἀθεϊσταί, Ἰδοὺ ὅτι τώρα τοὺς ξεπερνοῦμε,,,

Καταλήγοντες λέγομεν ὅτι πρέπει νὰ μελετῶμεν τὴν Ἁγίαν Γραφὴν διὰ νὰ μανθάνωμεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τί ζητεῖ καὶ πῶς τὰ ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς ὁ θεὸς διὰ τὴν σωτηρίαν μας, ἵνα «μὴ λακτίζωμεν πρὸς κέντρα.

Ταῦτα γράφω μὲ ἀγάπην.

Μὲ μεγάλην ἐκτίμησιν

ΑΝΔΡ. ΚΑΡΥΜΠΑΚΑΣ

Ο ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

ὄνομα ὅτι ἐφόνευσε τὸν Παναγῆ Κουταλιανόν, καὶ ὅτι ἦτο ἀνώτερος αὐτός.

Τὸν παλληκαρᾶ αὐτὸν τὸν ἐφόνευσε ὁ Πέτρος Σάγκος. Καὶ ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὅπου ἦτο τὸ φόβητρον τῶν ἡσύχων ἀνθρώπων.

Ὁ Κουταλιανὸς ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν ὡς ὁ δυνατώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Εἰς Ρίο—Ἰανέϊρον τῆς Βραζιλίας κάποτε εἰς μία ἀρένα, ὅπου ἔκαναν οἱ Ἰσπανοὶ ταυρομαχίας, ἐνῷ ὁ Παναγῆς ἵστατο διὰ νὰ σηκώσῃ ὡρισμένα βάρη, τοῦ ἀπέλυσαν μία τίγρη ἀμερικανικὴν ἡ ὁποία ὀνομάζεται «πούμα» ἥτις εἰσώρμησε ἐπάνω του νὰ τὸν κατασπαράξῃ, Ἀλλὰ ὁ ἥρωας Κουταλιανὸς δὲν ἐφοβήθη. Ὥρμησε ἐπάνω της τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὴν κεφαλὴ καὶ τὴν σιαγῶνα καὶ τὴν ἄνοιξε εἰς δύο.

Ὑπάρχει κααὶ σήμερον εἰς μίαν πλατεῖαν τοῦ Ρίο—Ἰανεΐρου ἕνα ση μία ὁδὸν Παναγῆ Κουταλιανοῦ παριστάνον ἕνα ἀθλητὴν ὁ ὁποῖος εἶχε πιάσει τὴν τίγρη καὶ τῆς εἶχε ἀνοίξει τὸ στόμα.

Ὁ Παναγῆς ἐδόξασε τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ τὰ δύο του παιδιά, ἔγιναν μεγάλοι ἀθληταί. Δὲν πρέπει ἡ πόλις τῶν Πατρῶν νὰ ἔχῃ ὀνομάση μία ὁδὸν Παναγῆ Κουτελιανοῦ, ἀφοῦ ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα;

Τ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ἐκ πλαστικῆς ὕλης, φωσφόρου, ἀνάγλυφα συνήθη. Διακοσμήσεις ἐκ πλαστικῶν χρωμάτων κλπ., οἰκιῶν, καταστημάτων. Διακοσμήσεις τέμπλεων ναῶν, ἁγιογραφήσεις σημαιῶν Συλλόγων.
Μαιζῶνος 63α ΠΑΤΡΑΙ

ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ

Διαθέτομεν χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ὅλους τοὺς τύπους λυχνιῶν ραδιοφώνων.
Διὰ τοὺς ραδιοτεχνίτας εἰδικαὶ τιμαὶ
ΡΑΔΙΟ -ΖΟΡΜΠΑ
Τεχνικὸν Ἐργαστήριον
ΠΑΤΡΕΩΣ 47—ΤΗΛ. 54—58 — ΠΑΤΡΑΙ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ

Στεγνοκαθαριστήρια, Σιδηροτήρια, Βαφεῖα.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 177 καὶ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ (Γωνία)
———ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ———
Τηλέφωνον 29—87
Ἐξυπηρέτησεις διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας αὐθημερόν

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΟΠΝ 751 ΠΑΤΡΩΝ

Ἀπάντησις τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ πολεμιστῶν Ν. 751)48—1836)51 Ν. Ἀχαΐας πρὸς τοὺς «ὡρίμους» συνδικαλιστὰς τοῦ ΕΟΠΝ 751)48 παραρτήματος Πατρῶν.

Κύριε Παπανδρέου κλπ. χαίρω ἰδιαιτέρως διότι κατόπιν τῆς ἀπὸ 7—8—62 ἀνακοινώσεως ὑμῶν πρὸς τὸν ἐγχώριον τύπον ἀπεδείξατε κατὰ κάποιον τρόπον τὴν πολεμιστικήν σας ἰδιότητα, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀσχοληθῶ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, διότι ἐνῷ ἡ τοποθέτησίς σας βάσει τοῦ Ν. 751)48 ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 1948 ἢ 1949, ἡ ἔκδοσις τοῦ πρακτικοῦ σας ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἐγένετο ἐν ἔτει 1953, ὅτε δηλαδὴ περίπου ἀνελάβατε τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφισταμένου ἀντισυνδέσμου σας.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀνακοίνωσιν μὲ ἀποκαλεῖτε «ὄψιμον» συνδικαλιστὴν ἐνῷ ἐγὼ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ τὸν συνδικαλισμὸν ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ πολεμιστὲς τῆς τάξεώς μας. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς τοιαύτης λέξεως ἀποδεικνύει ὅτι ὑμεῖς ὡς «ὥριμος» συνδικαλιστὴς ἀναγνωρίσατε ὡς καθῆκον σας νὰ μεμφθῆτε ἐμὲ τὸν «ὄψιμον», δι' ὃ καὶ τὴν κρίσιν καὶ ἀνάλυσιν τῆς ἀνωτέρω ὁμολογίας ἐπαφίω εἰς τοὺς ἁρμοδίους συνδικαλιστὰς τῆς πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι τὴν συνδικαλιστικήν σας ἰδιότητα καὶ ΔΡΑΣΙΝ πολὺ περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ ὅστις τυγχάνω «ὄψιμος».

Ἤδη ἐπανέρχομαι ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30)7)62 ἀνακοίνωσίν σας καὶ σᾶς ἐρωτῶ:

1) Εἶναι ἢ δὲν εἶναι παράρτημα τῶν Ἀθηνῶν ὁ ὑμέτερος Ὀργανισμὸς Πολεμιστῶν, ὅστις λειτουργεῖ δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνία 3)1)49 ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, τοῦ ΕΟΠΝ Ἀθηνῶν μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ βάσει τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ ἱδρύθητε ὡς παράρτημα τῶν Ἀθηνῶν; ὁ ἰσχυρισμὸς σας ὅτι δὲν εἶναι παράρτημα εἶναι ἢ δὲν εἶναι ψευδής;

2) Γνωρίζετε ὅτι ὁ ἡμέτερος ὀργανισμὸς πολεμιστῶν Ν. Ἀχαΐας ἐστεγάζετο ἀρχικῶς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου 151, μετέπειτα Φιλοποίμενος 5,ἐν συνεχείᾳ Κορίνθου 262 καὶ νῦν Ἀράτου 8 κτίρια; Ποῦ εὑρίσκετε ὑμεῖς κ. Παπανδρέου τὴν ἀνυπαρξίαν τούτου;

Βεβαίως εἴχατε κάθε λόγον νὰ ἀμφιβάλλητε περὶ τούτου διότι δὲν εἴχομεν ἡμεῖς τὸν τρόπον νὰ διατηροῦμεν πολυτελέστατα γραφεῖα μὲ δακτυλογράφον ὡς ὑμεῖς,

3) Γνωρίζετε κ. Παπανδρέου ὅτι ὁ τέως πρόεδρος κ. Θανόπουλος ἐξεπροσώπει τοὺς πολεμιστὰς μέχρι τοῦ ἔτους 1953 εἰς τὸ Συμβούλιον παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀχαΐας δυνάμει σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου, ἐκδοθείσης βάσει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1836)51 εἰς ὃ διαλαμβάνεται ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν πολεμιστῶν Ν. 751)48 ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως αὐτοῦ; Ὑπήρχατε τότε ὑμεῖς. Ἀσφαλῶς ὄχι. Τί ἐμεσολάβησεν ἔκτοτε καὶ ἀντεκατεστάθη ὁ ἀνωτέρω δι' ὑμῶν; Ἡ κειμένη Νομοθεσία τοῦ Ν.Δ. 2657; Ἡ ἵδρυσις τοῦ δασπαστικοῦ παραρτήματός σας; κλπ. Φρονῶ ὅτι μόνον οἱ ἀφελεῖς δύνανται νὰ παρασυρθῶσι εἰς τὰς δικαιολογίας ὑμῶν.

4) Ἐπιθυμεῖτε ἢ δὲν ἐπιθυμεῖτε κ. Παπανδρέου, διὰ τὴν προώθησιν καὶ καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων τῶν πολεμιστῶν τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο Συλλόγων εἰς ἕνα διενεργηθησομένων πρὸς τοῦτο καὶ Ἀρχαιρεσιῶν; Ἐὰν ἐπιθυμῆτε συγκαλέσατε μικτὴν Γεν. Συνέλευσιν τὸ συντομώτερον. Ἐτ αὐτοῦ ποῖον Νομικὸν κώλυμα σᾶς ἐμποδίζει νὰ πράξητε τοῦτο, ἀφοῦ τὸ κυρίαρχον σῶμα θὰ εἶναι οἱ πολεμισταὶ καὶ θὰ δύνανται νὰ ἀποφασίσωσι ὅτι δὲν προβλέπει τὸ Καταστατικόν σας;

5) Μὲ ἀποκαλεῖτε ἀποτυχόντα ὑποψήφιον κατὰ τὰς Ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν. Γνωρίζετε κ. Παπανδρέου ὅτι κατόπιν ἡμετέρων προσπαθειῶν ἐγένετο ἡ συγχώνευσις τῶν δύο συλλόγων τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ ὅτι συμμετεῖχα εἰς τὸ Δ.Σ. ὡς σύμβουλος, εἰς τὴν Ἕνωσιν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Ν. Ἀχαΐας καὶ ἱδρυτικὸν μέλος αὐτοῦ πρὸ τῆς συγχωνεύσεως τούτου; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ψευδὴς ὁ ἰσχυρισμὸς σας οὗτος;

6) Διὰ τὴν περίπτωσιν ὅτι ἤμην μέλος τοῦ παραρτήματός σας δι' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα εἶναι ἀληθές, καὶ ἀπεχώρησα διότι δὲν συμβιβάζονται αἱ ἀρχαί μου μὲ τὰς ἰδικάς σας καὶ ὅτι ἔλαβον 12 ψήφους κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ ἔτους 1955. Ἐνθυμεῖσθε κ. Παπανδρέου ὅτι κατὰ τρόπον ἐτσιθελιστικὸν μοὶ ἀπαντήσατε, ὅτε ἐνεχείρησα εἰς ὑμᾶς τὴν ὑποψηφιότητά μου, ὅτι δὲν σοῦ κάμνω δεκτὴν τὴν ὑποψηφιότητα διότι τὸ θέλω ἐγώ; Ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἐνθυμεῖσθε ἀφοῦ ἔχητε μνήμην ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 καὶ σᾶς προκαλῶ δημοσίως νὰ ἀνακοινώσητε ἓν ψηφοδέλτιον τῶν Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ 1955 εἰς ὃ ἔχω συμπεριληφθῆ ὡς ὑποψήφιος ὡς καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τούτων διὰ νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ὅτι ἡ μνήμη σας δὲν σᾶς βοηθεῖ.

Κε Παπανδρέου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν μου εἰς τοὺς κόλπους τῶν πολεμιστῶν, σᾶς γνωρίζω ὅτι, διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ν. 751)48, κατὰ τὴν μεγαλειώδη ἐκείνην πορείαν διαμαρτυρίας (7000 πολεμισταὶ ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος) τῶν πολεμιστῶν τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποιήσαμεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ ὁποία ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐφυλακίσθην ἐπὶ τριήμερον μὲ τὸν Ἀρχιπρόεδρόν σας κ. Ν. Πεντεφούντην τῶν Πολεμιστῶν Ἀθηνῶν καὶ παρεπέμφθημεν εἰς δίκας μὸν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπηλλάγημεν.

Σεῖς τότε ποῦ εὑρίσκεσθο; Τί ἐγνωρίζατε μέχρι τότε διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς τάξεώς μας; Τί προσφέρατε;

Σταματήσατε σᾶς παρακαλῶ τὰς ὕβρεις σας διότι αὗται δὲν ὠφελοῦσι, ἀλλὰ βλάπτουσι τὴν τάξιν τῶν πολεμιστῶν καὶ ἐφ' ὅσον κόπτεσθε ὑπὲρ αὐτῶν, συγκαλέσατε Γεν. Συνέλευσιν μικτὴν μὲ θέμα τὴν ἑνοποίησιν διὰ τὸ καλὸ τῶν πολεμιστῶν, διότι μόνον ἡ ἕνωσίς μας θὰ ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τούτων, ἐκτὸς καὶ δὲν τὸ θέλετε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀνακοινώσητε διὰ νὰ γνωρίζωσι οἱ πολεμισταὶ τῆς τάξεώς μας.

Τέλος διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν σᾶς κάμνω γνωστὸν ὅτι πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς θὰ καμφθῶ ἐφ' ὅσον θὰ ἀγωνίζωμαι διὰ τὸ καλὸν τῶν πολεμιστῶν

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ

ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ

Ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Ὀρθοπεδικοῦ χειρουργοῦ, ἀριστούχου διδάκτορος Παν)μίου Ἀθηνῶν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικοῦ Ἀσκληππίου Βούλας καὶ μετεκπαιδευθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ δι' ὑποτροφίας Ε.Ε.Σ.